

РЕШЕНИЕ

№ 1197

гр. София, 16.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в публично заседание на 16.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3158** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето (ЗЗ) е образувано по жалба на М. Н. Б. от с. С., О. В Т срещу Експертно решение № 1352 от зас. № 176 от 16.12.2009 г. на Националната експертна лекарска комисия. В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения акт, свързани с определената водеща диагноза и процент на трайно намалена работоспособност на жалбоподателя, които могат да бъдат отнесени към основанията за оспорване по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия, чрез процесуалния си представител юрисконсулт И оспорва жалбата по съображения подробно изложени в писмено становище от 31.08.2010 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред Н. е образувано по жалба на М. Н. Б. от с. С., О. В Т срещу Експертно решение № 2802 от 20.10.2009 г. на ТЕЛК за общи заболявания - Г. В Т, с което е извършено пълно преосвидетелстване на лицето и е определен процент ТНР 61 % за срок до 01.10.2012 г. Преосвидетелстване е възможно и при последващо влошаване или подобряване на здравословното състояние на лицето. Видно от приложените, неоспорени и приети по делото доказателства, лицето е подало на 19.06.2009 г. молба за преосвидетелстване. След преглед на жалбоподателя в специализираните състави по вътрешни и нервни болести, Н. е извършила пълно

преосвидетелстване на лицето и с оспорения акт е потвърдила ЕР на ТЕЛК по оценката на работоспособността, определяйки 61 % ТНР с водеща диагноза „Инсулинозависим захарен диабет”. До преосвидетелстването на лицето от ТЕЛК на 20.10.2009 г., същото е било с 60 % ТНР.

По делото е прието експертно заключение на единична съдебно-медицинска експертиза на вещото лице д-р Е. В (ендокринолог). След запознаване със съдържащата се в медицинското досие документация, д-р В е дала заключение, че лицето страда от захарен диабет т.1 ИЗТ от м. март 2009 г. и е установена диабетна полиневропатия, зах. диабет е с лабилно протичане, пролежаване за метаболитна декомпенсация с кетоацидоза. При проследяването установена еднократно сигнификантна бактериурия, на фона на зах. диабет новооткрит и тиреотоксикоза, приложена ехография. От заключението се установява, че с оглед съдържащата се в делото медицинска документация към момента на постановяване на ЕР на Н. 14.12.2009 г., общия процент ТНР на жалбоподателката съгласно методиката на Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността (НМЕР-отм.) се определя, както следва: захарен диабет I тип ИЗТ – диабетна полиневропатия – ч. IX, р.1, т.2.3 – 60 % ТНР. М. базедови от 2007 г., от 1 година без тиреостатична терапия – не се определя ТНР, тъй като няма хронично рецидивиращ ход на заболяването, не са доказани органични усложнения, кор тиреотоксикум, офталмопатия, при TSH и FT 4 – леко отклонение от нормата, без терапия. Хроничен туболоинтерстициален нефрит, по ехографски и лабораторни данни – 10 % ТНР, ч. IX, р. XIX, т. 3.1. или краен процент ТНР – 61 %.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е *допустима* – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество е *неоснователна*.

Обжалваният административен акт е постановен от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 3 от Закона за здравето (редакцията преди изменението с ДВ бр. 59/2010 г.) във връзка с чл. 3, ал. 2 от НМЕР (отм.) орган, в установената от чл. 59, ал. 2 от АПК форма и при спазване на административно-производствените правила. Решението е взето от специализиран състав по вътрешни болести, определен съобразно водещата диагноза по част IX, раздел I, т. 2.3. от Приложение № 1 към чл. 58, ал.1 от НМЕР(отм.), в изпълнение на чл. 47, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза на работоспособността и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (отм.). Не е нарушено и изискването на чл. 17, ал. 1 от посочения правилник в специализирания състав да бъдат включени не по-малко от трима лекари заедно с неговия председател. Експертното решение е постановено в състав от 4 специалисти, а консултациите на останалите специализирани състави на Н., подписването на ЕР от които не е дължимо, са вписани в решението и представляват неразделна част от мотивите му (чл. 47, ал. 2 от правилника).

Спорен между страните по делото е въпросът относно процента на ТНР на жалбоподателя, който предопределя и заключението дали административният орган е приложил правилно материалния закон – чл. 58, ал. 1 от НМЕР (отм.) по отношение на преценката на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит според Приложение № 1 към разпоредбата, съобразяването на процента ТНР със степента на установения дефицит, както и определянето на крайния процент намалена работоспособност при спазването на Методиката за прилагане на отправните точки за оценка на ТНР в проценти съгласно Приложение № 2 към чл. 58,

ал. 3 от НМЕР (отм.). Не се констатира различия между приетото в съдебното производство експертно заключение и оценката на работоспособността в административното производство, което изключва и квалификацията за засягането му от порока по чл. 146, т. 4 от АПК.

Твърдението на жалбоподателя за здравословно състояние, различно от описаното в оспореното от него ЕР на Н., освидетелстваното лице е длъжно да докаже с допустимите доказателствени средства, защото този факт е в негов интерес и доколкото преценката за здравословно състояние изисква специални знания в областта на медицината, каквито съдът не притежава, своите изводи за основателност, респ. за неоснователност на оспорването, той прави с помощта на вещи лица, които имат съответната специалност. От приетата и неоспорена по делото съдебно – медицинска експертиза се установява, че определеният % ГНР от Н. съответства на състоянието на жалбоподателя. По силата на общото правило на чл. 142, ал. 1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява според фактите, съществували към момента на издаването му. Поради това и пределите на съдебния контрол са ограничени до проверката относно установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит на М. Б. към момента на постановяването на решението на Н. - 14.12.2009 г. В случай, че е настъпило влошаване на здравословното му състояние, жалбоподателят може да поиска преосвидетелстване от органите на медицинската експертиза на работоспособността, при извършването на което биха били взети предвид и настъпилите след произнасянето на Н. факти, свързани с развитието на получените увреждания .

Изложеното мотивира съда да отхвърли оспорването.

С оглед изхода на спора и в съответствие с чл. 143, ал.4 от АПК, жалбоподателят ще следва да заплати на АССГ 80 лева представляващи разноски за възнаграждение на вещото лице, платено от бюджета на АССГ и на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 1. лева в съответствие с Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на Общото събрание на съдиите при Върховния административен съд по тълкувателно дело № 5/2009 г.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от 33, Административен съд – С.-град, II отделение, 36 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Н. Б. от с. С., О. В Т срещу Експертно решение № 1352 от зас. № 176 от 16.12.2009 г. на Националната експертна лекарска комисия.

ОСЪЖДА М. Н. Б., ЕГН: *, от с. С., О. В Т да заплати по сметка на Административен съд С. – град, сумата от 80 (осемдесет) лева възнаграждение за вещо лице.

ОСЪЖДА М. Н. Б., ЕГН: *, от с. С., О. В Т да заплати на Националната експертна лекарска комисия, Г. С., БУ. „А. И. Е Г.” № 15 сумата от 1. (сто и петдесет) лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ:

